

Kezdő: 32. zsoltár 1: „Ó mely boldog az oly ember életében...”

Fő ének: 226. 1-4: „Krisztusom kívüled nincs kihez járulnom...”

Fohász

A mi Istentiszteletünk megáldása jöjjön az Úrtól, aki Atya, Fiú, Szentlélek: teljes Szentháromság, Egy, Örök és Igaz Isten. Ámen.

Lekció:

Róm 10,1-13

Imádság

Szerető Édes Atyánk a Jézus Krisztus által!

Köszönjük, hogy megállhatunk a Te jelenlétedben! Köszönjük, hogy ismét hallhadjuk a Te ígédet! A Te ígéd igazság, amely megérint bennünket, felráz bennünket, tükröt tart nekünk, de egyszerre le is veszi rólunk a terheinket. Add, hogy most is, amikor ígéd magyarázatára készülünk, érthessük a Te szavadat! Küldd el közénk Szentlelkedet, hogy élő és ható Igévé váljon számunkra az igehirdetés! Formáld bennünket Szavad által! Erősítsd és bíztasd hitünket a Te ígédvel! Krisztusért kérünk, hallgass meg minket! Ámen.

Készülő ének: 372.1: „Könyörögjünk az Istennek Szentlelkéhez...”

Txt: „Mert mondom nektek, ha a ti igazságotok nem múlja felül az írástudók és farizeusok igazságát, akkor semmiképpen sem mentek be a mennyek országába.” (Mt 5,20)

Prédikáció

Bevezetés

Szeretett Gyülekezet!

Talán még fel tudjuk idézni a régi piacokról ismerős kétkarú mérlegeket, amelyeknek az egyik serpenyőjébe a megvásárolni kívánt termékeket tették, a másikba pedig a súlyokat. Amikor stimmel a mérce, azaz a két serpenyő egyvonalban áll, akkor felpakolt súlyok kiadják a vásárolt termék tömegét. Ma már a patikáktól kezdve a konyhákon át a piacokon is digitális mérlegeket használnak a régi, súlyos mérlegek helyett.

Azonban abban biztosak lehetünk, hogy sok ember fejében még mindig a kétkarú mérleg képe jelenik meg, amikor arra gondolnak, hogy egyszer számot kell adjanak az életükről. Csak ebben az esetben a mérleg egyik serpenyőjében a mi jó cselekedeteink vannak, a másikban pedig a bűneink. Sokan úgy gondolják, hogy ha a jó cselekedetek túlsúlyba kerülnek a bűnökhöz képest, akkor biztosítva van az üdvösségük: „Hiszen Isten azt várja el az embertől, hogy jót tegyünk, hogy szeressünk és próbáljunk kerülni a bűnt. Hiszen a papok és a lelkészek is ezt hajtogatják, hogy legyünk jók, különben a pokolra jutunk. Ha viszont ellensúlyozom a rosszat a jóval, akkor az az igazságos, az a jogos, hogy én is a mennybe jussak. Ez tiszta sor:

hiszen több az üdvözítő jó cselekedetem, mint a bűnöm. Sőt, ha a bűnöket meg is vallom Istennek, akkor Ő azokat megbocsájtja.”

Szeretett Testvéreim! Ez az a gondolkodás, amit Jézus a hegyi beszédben a farizeusok igazságának nevez. Ez a méricskélés, amely emberi teljesítménnyel és jósággal akarja biztosítani az üdvösséget Jézus szerint csak a kárhozatra elég. Ahogyan hallottuk is: „Mert mondom nektek, ha a ti igazságotok nem múlja felül az írástudók és farizeusok igazságát, akkor semmiképpen sem mentek be a mennyek országába.” (Mt 5,20) Ez az igaznak tűnő gondolkodás, az írástudók és farizeusok igazsága nemcsak a templomot kerülő emberre jellemző, nemcsak a katolikus testvéreinknél jelenik meg, de bizony gyakran mi magunk is beleesünk ennek a téves öinigazolás csapdájába. Életbevágóan fontos, hogy megértsük Jézus szándékát és Pál hozzáfűzött magyarázatát, mert az üdvösségünk van a mérlegen!

1. Az öinigazolás hamissága

Pál nagyon jól ismeri ezt az Isten iránti buzgóságot. Ő is farizeusi iskolába nevelkedett, sőt: a jó cselekedetek hajhászásában kezdetben az egyház üldözőjévé vált (Fil 3,4-6). Valóban feddhetetlennek tűnt eszerint a mérlegelés szerint. Pál azonban kimutatja, hogy ez a farizeusi buzgóság, ez csupán emberi igazság. Hiszen ez a mérlegelő öinigazolás az elkövetett bűnnel, vagy ahogyan a Római levél elején fogalmaz Pál: Isten dicsőségének a hiányával nem számol komolyan. Ugyan felmutatja a jó cselekedeteket, de a bűnöket eltörölhetőnek gondolja.

Azonban Isten igazsága meghaladja ezt az emberi számítást és emberi igazságot. Hiszen a bűn attól még bűn marad, és jól tudjuk, hogy a bűn zsoldja a halál (Róm 6,23). Hiába kicsi az az elkövetett törvényszegés, attól az még sérti Isten fönségét. De mi szeretjük a bűnöket relativizálni. Szeretjük azt mondani, hogy van kis bűn és, hogy van nagy, halálos bűn. De megfeledezünk arról, hogy a törvénynek akár egyszeri, legkisebb áthágása is a kárhozatra juttat bennünket. Mert Isten utál minden bűnt!

A bűnök relativizálásához hadd hozzak egy példát. Tegyük fel, hogy két bűvár a tenger mélyén észleli, hogy már alig van levegő az oxigénpalackjukban és ekkor elindulnak gyors tempóval a vízfelszín felé. Azonban az egyik jobban takarékoskodott a levegővel, ezért ő tovább tud haladni, míg a másik 30 méterrel a felszíntől már mozdulni sem tud. Viszont az ügyesebb bűvár oxigénje is elfogy: éppen 3 méterrel a vízfelszíntől. Pedig már látta a felszínen csillámló napot, mégis ő is belefut a tengerbe. Ugyanilyen hiábavaló a kis bűn – nagy bűn kategorizálásunk: bármennyire is kis mértékben, vagy világunk erkölcsi megítélése alapján elfogadható mértékben is szegjük meg a törvényt és vagyunk híjával Isten dicsőségének, akkor is elveszünk.

A bűnök jó cselekedetekkel való kiváltását sehol sem tanítja a Biblia. Az a gondolat, hogy a bűn következmények nélkül maradjon és jóvátehessem valami jóval, imával, templomba járással, adakozással az hamis igazság: csak emberi igazság, ez csak a farizeusok igazsága. Nem keresztény elképzelés az, hogy a jócselekedeteinkkel elérjük Istent. Mert a hitből való igazság nem a cselekedetokről és a teljesítményről, buzgóságról szól. Pál is az ószövetséget idézve leplezi le az emberi igazság hamisságát: „Ne mondd a szívedben: Ki megy fel a mennybe? ... vagy ki megy le az alvilágba?” (Róm 10,6-7) A teljesítmény nem elég, a jó

cselekedet nem elég, nem elég az a hősiesség, hogy olyan erényesen éljünk, hogy elérjük a mennyet, vagy éppen megjárjuk hűséggel a poklot. A jó cselekedetek meglététől a bűn még bűn marad.

2. Krisztus hordozza el a bűnök büntetését

Akkor ki üdvözülhet? Ki lehet elég jó? Ki tartja meg a törvényt? Kinek van olyan igazsága, ami megüti Isten tökéletességét? Jól tudjuk a választ: Jézus Krisztus. Ez a hit igazsága, hogy nem én teljesítek, hanem Ő teljesít. Hogy nem enyém a tökéletes, büntelen élet, hanem egyedül az Övé. Nem az én igazságom és buzgóságom számít, hanem az Ő hűsége. Amikor tehát keressük, hogy ki töltheti be Isten elvárásait, akkor a törvény elvezet bennünket Krisztushoz. Ezért mondja Pál, hogy a törvény vége, azaz végcélja Krisztus. Sőt: a „vége” kifejezés beteljesítést is jelent. Jézus az egyedül, aki beteljesíti a törvény elvárását. Ezt ki is mondja a hegyi beszédben: „Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy érvénytelenné tegyem a törvényt vagy a próféták tanítását. Nem azért jöttem, hogy érvénytelenné tegyem, hanem hogy betöltssem azokat.” (Mt 5,17)

Sőt: Jézus nemcsak, hogy tökéletes mérleggel rendelkezik jó és rossz cselekedetek kérdésében, hanem valami többet is tesz. Nemcsak beteljesíti a törvényt, nemcsak megtartja azt, hanem Isten Fiaként kezd valamit a mi felhalmozott kisebb nagyobb bűneinkkel. Ő az, aki odalép a mi mérlegünkön lévő bűneinkhez és leveszi őket a serpenyőről. Leveszi és elhordozza a bűnök súlyát, a bűneink következményét. Elszenvedi a bűnök következményét: a halált. Ő veszi magára bűneink terhét, Ő szippant bele a fuldokló bűvár kiürült oxigénpalackjába és adja át a saját friss palackját.

Amíg az emberi igazság azt gondolja, hogy a bűnöket el lehet cserélni jó cselekedetekkel, addig Isten igazsága azt mondja, hogy a bűn következményét el kell hordozni. Ez Isten igazsága, hogy maga Isten Fia hordozza el helyettünk a bűnök terhét kereszthalálával. Isten kegyelmének tehát van ára, méghozzá Jézus vérével fizeti meg. Isten kegyelme ezért drága ajándék. Ez az a felismerés az a kincs, amiért Pál apostol mindent kárnak és szemétnak ítél meg mindent. Isten igazsága és kegyelme mellett minden emberi önigazolás valóban silány próbálkozás. Viszont Isten igazsága bővel meghaladja az ember önigazolási kísérleteit. Egyedül Jézus igazsága haladja meg a mi farizeusi igazságunkat.

3. Hogyan lehet ez az enyém? – Szívvel, szájjal.

Pál azért imádkozik igeszakaszunkban, a Római levél 10. fejezetében, hogy népe: a zsidóság is meglássa Isten igazságát és engedelmeskedjen annak. De az üdvösséget ugyan buzgón, de hiába kereső korabeli zsidóság kérése és szüksége egyszerre a mi kérdésünk is. Mert nincs különbség ebben a tekintetben zsidó és pogány származású között: mindannyian ugyanúgy Isten kegyelmére szorulunk. Ezért ránk is igaz: „aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözül!” (Róm 10,13)

Mit tegyünk tehát? Hogy lehet miénk Isten igazsága? Itt jön a reformáció válasza: egyedül hit által lehetséges ez. Ez a hit pedig mindig közel kell legyen hozzánk, szívünkben és szánkban kell legyen minden nap. Ahogyan az apostol mondja: „Ha tehát száddal Úrnak vallod Jézust,

és szíveddel hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból, akkor üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk, hogy megigazuljunk, és szájjal teszünk vallást, hogy üdvözüljünk.” (Róm 10,9-10)

Két dolgom van: Úrnak kell vallanom életemben Jézus Krisztust. Inkább neki kell engedelmeskedjek semmint más földi elvárásnak. Ki vagy mi uralkodik még mindig a te életeden: emberi érdekek, kívánságok, függőségek, az önigazolás hiúsága határoz meg téged, vagy Jézus Krisztus? A másik kérdés a szív kérdése, hogy tudom-e szívemből hinni a feltámadás valóságát? Hiszen Jézus azért szenvedett, azért halt meg és azért támadt fel, hogy elhordozza az én bűneim súlyát. Inkább Isten igazságában hiszek, vagy helyette még mindig a magam mérlegelő önigazolásához ragaszkodom?

Segítsen bennünket Isten Szentlelke, hogy szívvel hihessünk a mi megigazulásunkra és szájjal és tettekkkel tegyünk vallást is az Úr Jézus Krisztusról, hogy üdvözüljünk! Ámen.

Ráfelelő: 460.1: „Amint vagyok, sok bűn alatt...”

Imádság

Urunk és Istenünk a Jézus Krisztus által!

Megvalljuk előtted, hogy a mi igazságunk nem a Te igazságod! Megvalljuk, hogy gyakran kerülőutat keresünk magunknak csak azért, hogy ne kelljen engedelmeskednünk a Te igazságodnak. Úgy állunk most a Te jelenlétedben, hogy tudjuk és elismerjük: mi is a Te kegyelmedre szorulunk. Rajtunk is csak a Te szeretet segíthet. Kérünk hát, hogy fogadj el bennünket így, amint vagyunk: sok bűn alatt. De halljuk hívó hangodat: a kegyelem szavát! Fogadj el bennünket Istenünk!

Megváltó Jézus Krisztus Urunk!

Köszönjük, hogy a Te igazságod meghaladja a mi emberi igazságainkat. Köszönjük, hogy a Te hűségeddel és szentségeddel a mi bűnünk súlyát veszed magadra. Köszönjük, hogy Te hordozod a mi terheinket! Köszönjük, hogy így mellettünk állsz a kísértés, a csalódás, a magány, a megbélyegzés, vagy éppen a meg nem értettség perceiben is. Köszönjük, hogy Te azért öltöttél testet, hogy segítségünkre légy itt ebben a testi létben.

Megszentelő Szentlélek Úr Isten!

Légy hozzánk mindig közel: adj lángot a mi szívünkbe, adj szavakat a szánkba! A Te indításodra mondja ki botladozva nyelvünk, hogy Jézus Krisztus Úr! És a Te biztatásodra merünk hinni is bízni Jézusban, aki helyet készít nekünk, hogy minden könny letöröltessen, hogy minden nyomorúság bekötöztessen! Te vagy a mi zálogunk, biztatónk és garanciánk, hogy Jézus valóban megigazít és üdvözít bennünket. Erősítsd a mi hitünket!

Szentháromság, Egy, Örök és Igaz Isten!

Rád bízunk a mi gyülekezetünket: kicsiket és nagyokat! Rád bízunk és kérjük segítségedet, áldásodat a nevedben végzett szolgálatokra: a vezetésre, a pásztorolásra, a hitoktatásra, a tanításra, de ugyanúgy a karbantartási, takarítási feladatokra is! Rád bízunk gyülekezetünk

betegeit és gyászolóit is! Te vigasztald a szomorú szíveket! Te adj feleletet azoknak, akiket kérdések örölnek! Te légy világosság Igéd által a sötétben botorkálókknak! Rád bízunk egyházunkat, városunkat! Te adj bölcsességet vezetőinknek! Jézusért kérünk, hallgass meg minket! Ámen.

Mi Atyánk

Hirdetések

Záró: 458.1-4: „Aki értem megnyíltál...”

Áldás

Áldjon meg téged az Úr és őrizzen meg téged!

Világosítsa meg az Úr az Ő orcáját terajtd és könyörüljön terajtd!

Fordítsa az Úr az Ő orcáját tereád és adjon békességet! Ámen.

Himnusz